

WESTERN

Σκηνοθεσία-Σενάριο: Valeska Grisebach

Παραγωγή: Maren Ade

Ηθοποιοί: Meinhard Neumann, Reinhardt Wetrek, Syuleyman Alilov Letifov, Veneta Frangova

Φωτογραφία: Bernhard Keller

Μοντάζ: Bettina Bohler

Ήχος: Fabian Schmidt

Κοστούμια: Veronika Albert

Χώρα: Γερμανία, Βουλγαρία, Αγγλία (Έγχρωμη)

Διάρκεια: 119'

Πρώτη προβολή: 6.00 μ.μ.

Δεύτερη προβολή: 8.15 μ.μ.

Τρίτη προβολή: 10.30 μ.μ.

Διακρίσεις:

-Art Film Festival 2017, Βραβείο Blue Angel Valeska Grisebach.

-Cannes Film Festival 2017, Υποψηφιότητα για Βραβείο Un Certain Regard στη Valeska Grisebach.

-Golden Apricot Yerevan International Film Festival 2017, Ειδική Μνεία στο Διαγωνιστικό.

-Jameson CineFest - Miskolc International Film Festival 2017, Βραβείο Emeric Pressburger, Καλύτερης Ταινίας.

-Jerusalem Film Festival 2017, Βραβείο The Wilf Family Foundation- Τιμητική Μνεία στη V. Grisebach.

-Motovun Film Festival 2017, 2 Βραβεία: Βραβείο FIPRESCI στη V. Grisebach και Βραβείο Καλύτερης Ταινίας.

-T-Mobile New Horizons International Film Festival, Poland 2017, 2 Βραβεία: Βραβείο FIPRESCI και Μέγα Βραβείο στη V. Grisebach.

-8 Υποψηφιότητες.

Μία από τις τρεις ταινίες, υποψήφιος για το βραβείο LUX του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου για το 2017, που προκρίθηκαν για τη θεματική γύρω από τη διαφορετικότητα και την πολυμορφία της Ευρώπης.

Κάννες 2017: Η ευρωπαϊκή ανατολή είναι η νέα Αγρια Δύση στο «Western».

Η τρίτη μεγάλου μήκους ταινία της Βαλέσκα Γκρίζεμπαχ που προβλήθηκε στο Un Certain Regard, είναι οτιδήποτε άλλο από ένα κλασσικό γουέστερν.

Η Γερμανίδα σκηνοθέτης Valeska Grisebach μετά από δώδεκα χρόνια σιωπής επιστρέφει με την ταινία Western, τη δική της εκδοχή για το είδος. Σε αυτό το ανδροκρατούμενο είδος, κατ' αυτήν, cowboys είναι γερμανοί εργάτες σε κατασκευαστική εταιρία που

αναλαμβάνει έργα στην ανατολική Ευρώπη, Ινδιάνοι είναι Βούλγαροι που μοιάζουν εξωτικοί - επικίνδυνοι ή μη - στα μάτια των ξένων (παρεϊσάκτων), όμως η Δύση παραμένει άγρια και μονίμως προσανατολισμένη προς την «ανάπτυξη». Με τα μάτια ενός μοναχικού παρατηρητή που επιβλέπει ένα μεγάλο έργο στα Ελληνο-Βουλγαρικά σύνορα, παρατηρούμε μια νέα σύγκρουση πολιτισμών.

.....
Δεν υπάρχουν άμαξες και καουμπόηδες σε αυτό το οξυδερκές δράμα πολιτισμικών συγκρούσεων στα ελληνοβουλγαρικά σύνορα μεταξύ ντόπιων και νεοφερμένων Γερμανών εργατών, ωστόσο το πνεύμα του Τζον Φορντ είναι εδώ. Η Μάρντε Άντε είναι ανάμεσα στους παραγωγούς της ταινίας αλλά ακόμη κι αν δεν ήταν, το Western λειτουργεί ως ένας εντυπωσιακός συνοδοιπόρος του Τόνι Έρντμαν. Παρόλο που οι δύο ταινίες είναι διαφορετικές ως προς τη σκηνοθεσία και την πλοκή, και οι δύο εξετάζουν την παρουσία γερμανικών εταιρειών στην Ανατολική Ευρώπη εστιάζοντας στις πολιτικές και πολιτιστικές διχόνοιες που έχουν επιφέρει. Χωρίς να κάνει πολιτικές δηλώσεις αλλά δίνοντας τον πρώτο λόγο στις συναισθηματικές συγκρούσεις και την αδυναμία επικοινωνίας μεταξύ των ηρώων, το Western θα μπορούσε να θεωρηθεί μια αντανάκλαση της εύθραυστης κατάστασης στην οποία βρίσκεται η Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα, αν και ταυτόχρονα πολλές από τις προσωπικές διαμάχες των χαρακτήρων υποκρύπτουν και έναν πιο γενικευμένο φόβο για τον άλλον, τον διαφορετικό από εμάς.

VARIETY

Ο άσος στο μανίκι της σκηνοθετίδας είναι ο πρωταγωνιστής Νιούμαν, ο οποίος με το σκληροτάηλο πρόσωπό του, το τυπικό γερμανικό μουστάκι και τους κύκλους γύρω από τα μελαγχολικά μάτια του, δεν αφήνει την κάμερα να φύγει από κοντά του ακόμα κι όταν είναι σιωπηλός. Πραγματικά, αν και δεν μοιάζουν φυσιογνωμικά, κάποιες στιγμές θα μπορούσε να είναι ο ξάδερφος του Κλιντ Ίστωντ.

HOLLYWOOD REPORTER

Ένα άγριο φυσικό τοπίο, η συνεχής απειλή μιας αναμέτρησης, δυο ομάδες «σκληρών» ανδρών, οι ντόπιοι και οι ξένοι, ένα μικρό χωριό στην ζέστη του καλοκαιριού, ακόμη κι άλογα, το φιλμ της Βαλέσκα Γκριζεμπαχ μοιάζει να έχει όλα εκείνα τα στοιχεία που απαιτούνται για να δώσουν λόγο ύπαρξης στον τίτλο του φιλμ.

Όμως αυτό το γουέστερν, διαδραματίζεται κοντά στα σύνορα της Βουλγαρίας με την Ελλάδα, εκεί όπου μια ομάδα Γερμανών εργατών έρχεται να χτίσει ένα υδροηλεκτρικό εργοστάσιο και να κάνει «έργα υποδομής» όπως λέει ο εργοδηγός στους ντόπιους. Η έλλειψη επικοινωνίας ανάμεσα στους δυτικούς και τους βαλκάνιους, τους «Γερμανούς που επιστρέφουν», εβδομήντα χρόνια μετά την τελευταία φορά που βρέθηκαν στην περιοχή, υπό εντελώς διαφορετικές συνθήκες, δημιουργούν αυτομάτως δυσπιστία.

Όμως ανάλογη δυσπιστία υπάρχει ανάμεσα στην ομάδα των Γερμανών, με την «εξουσία» του μάτσο εργοδηγού Βίνσεντ να απειλείται από την σιωπηλή δύναμη του πεινητάρη Μείνερντ, νεοφερμένου στο

γκρουπ και υπερβολικά πρόθυμου να χτίσει σχέσεις με τους ντόπιους, αφού είναι μόνος, πρώην στρατιώτης δίχως ρίζες πουθενά αλλού.

Με φόντο ένα καλοκαίρι που μοιάζει να κάνει τα πάντα πιο ράθυμα αλλά και να ανεβάζει επικίνδυνα τη θερμοκρασία, όχι μόνο στη φύση μα και στα πνεύματα, η Γκριζεμπαχ στήνει το σκηνικό για κάτι που θα μπορούσε να μεταμορφωθεί ανά πάσα στιγμή σε σύγκρουση, μα που ευτυχώς ακολουθεί μια πολύ πιο πολύπλοκη κι ενδιαφέρουσα διαδρομή.

Η σύγκρουση έτσι κι αλλιώς υπάρχει εκ προοιμίου.

Είναι αυτή της εύπορης Ευρώπης και των φτωχών συνοριακών χωρών της, αυτή της εγγενούς ανδρικής αντιπαλότητας στις σχέσεις εξουσίας, αυτή της παράδοσης και της προόδου. Όμως στο φιλμ υπάρχει χώρος και για άλλου είδους παρατηρήσεις, για την (εθνική αλλά όχι μόνο) ταυτότητα, για τις διαδρομές της επικοινωνίας, για την ικανότητα να χτίζει δεσμούς ακόμη και πέρα από τα εμπόδια όπως η γλώσσα ή η τάξη. Και υπάρχει ακόμη και χώρος για στιγμές καθαρής, απόλυτα λιτής αλλά κι **όμορφης συγκίνησης**, σε μερικές σκηνές που δεν χρειάζονται την γλώσσα για να μιλήσουν κατ' ευθείαν στην καρδιά.

Με ένα καστ μη επαγγελματιών ηθοποιών και το μαγνητικό πρόσωπο του Μαίνχαρτ Νόιμαν να τον μεταμορφώνει στον ιδανικό πρωταγωνιστή αυτής της ιστορίας, η Γκριζεμπαχ στήνει δίχως βιασύνη ένα κινηματογραφικό μωσαϊκό που καταγράφει πειστικά τη διαδρομή των σχέσεων, την πάροδο του χρόνου, τη ζύμωση των διαφορετικών χαρακτήρων, απλά και μόνο από τη συνύπαρξή τους. Και σχεδόν άκοπα, κατορθώνει να πλάσει ένα φιλμ που με καθόλου προφανή ή εύκολο τρόπο μιλά για μερικά απόλυτα σύγχρονα και από την άλλη πλευρά ολοκληρωτικά άχρονα ζητήματα.

ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΡΑΣΣΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

VALESKA GRISEBACH

Σπούδασε Φιλοσοφία και Γερμανικά στο Βερολίνο, Μόναχο και Βιέννη. Το 1993 εκίνησε σπουδές σκηνοθεσίας στην Ακαδημία Κινηματογράφου της Βιέννης υπό τους Peter Patzak, Wolfgang Gluck και Michael Haneke. Η δεύτερη ταινία της, Longing, έκανε πρεμιέρα το 2006 στο Διαγωνιστικό της Berlinale. Στην ταινία απενεμεύθηκαν πολλά βραβεία στα οποία περιλαμβάνεται το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Buenos Aires και το Ειδικό Βραβείο της Επιτροπής στο Διεθνές Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Βαρσοβίας.

Φιλμογραφία: 2001 Mein Stern | Be My Star, 2006 Sehnsucht | Longing, 2017 Western.

